

Titel: Doct. B. Münters [...] Taksigelses-Prædiken holden efter Kongelig Allernaadigst Befaling paa 4de Søndag efter Nyt-Aaer over den store Guds Hielp, som er beviist Kongen og hans Folk.

Citation: "Doct. B. Münters [...] Taksigelses-Prædiken holden efter Kongelig Allernaadigst Befaling paa 4de Søndag efter Nyt-Aaer over den store Guds Hielp, som er beviist Kongen og hans Folk.", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 1*, P.H. Høecke, 1772, s. 26. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-2_001-shoot-w2_001_004_p26_bZONE1463945/facsimile.pdf (tilgået 14. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 1

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

bleve os tilbudne, vor Sted var ikke længere en Bølg for Flid og Arbejdsomhed: alle vegne og til alle Tider bleve de Forbiegaaende ved alle de Tillokkelser, som ere ved en verdslig Lyft, indbudne til Lediggang, til Udspreddelse, til Væghst. Og ved alt dette var enhver misfornøjet, søgte at stille sin Bedrøvelse ved Forlystelser, og fandt ald denne Glæde kiedsommelig og væmmelig. Lader os dog nu blive klogere, mine elskelige Venner! Alvoertlig nok har Gud advaret os, endog saa den vildeste og utæmteste Synder maae have fornummer og forstaaet hans Stemme. — Kommer, lader os falde ned og tilbede vor Gud, som har rugtet os, men nu igien med Naade vende sit Ansigt til os. Enhver i blant os, som ved sin Samvittighed overbevises, at han ved sine Afvigelser fra Gud har tillige været Aarsag til de Tugtelser, som vi hidindtil have erfaret, vende sig nu igien til ham, og bevise ham derved sin Taknemmelighed for vor Befrielse.

Vor Konge, mine Brodre, til hvilken Afdgangen var os gandske tillukt, for hvis hellige Person vi ofte vare saa bekyndede, fordi vi vidste, i hvad for Hænder han befandt sig, vor Konge er nu igien vores, og vi ere igien hans Folk. O, hvortledes skal vi takke ham derfor, at han har bevaret ham for os, at han har givet os vor Fader igien. Hvor inderlig vil vi elske vor Salvede, hvor villig
ad: